

[Ministeren for Grønland.]

res, men afstod dog herfra til fordel for en rolig og gradvis udvikling. Også disse forhandlinger transmitteredes i Grønlands radio.

På forårssamlingen 1974 blev landsrådet orienteret om det endelige indhold af det rådgivende koncessionsudvalgs forslag. Også her drøftedes det, om energikrisen gav anledning til, at man burde forcere udviklingen frem. Landsrådet fastholdt dog sin tidligere linje og gav fortsat sin tilslutning.

På efterårssamlingen 1974 behandlede landsrådet på ny sagen. Der forelå fra et medlem forslag om at omlægge efterforskningen fra vestkysten til Nordgrønland. Forslaget forkastedes, idet kun ét medlem stemte herfor. Imod en omlægning af de foreliggende planer blev bl. a. anført, at dette ville medføre en forsinkelse, herunder forsinkelse for så vidt angår eventuelle fremtidige olieindtægter.

På møder i november 1974 blev landsrådets forretningsudvalg og koncessionsudvalg orienteret om de i oktober 1974 indkomne ansøgninger, og det aftaltes, at forelæggelse af den endelige koncessionstildeling skulle ske for forretningsudvalget omkring 1. marts 1975. Det bør i denne forbindelse anføres, at landsrådet i overensstemmelse med den grønlandske minelov har udtalt, at forelæggelsen af konkrete koncessioner, når tidsmæssige grunde taler for det, kan ske for rådets forretningsudvalg, når der ikke er tale om væsentlige afvigelser fra de af landsrådet tiltrådte hovedsynspunkter og vilkår. Også dette fremgår af det rådgivende koncessionsudvalgs betænkning fra april 1974.

Den 8. og 9. marts 1975 forelagde jeg på Marienborg landsrådets forretningsudvalg og koncessionsudvalg de konkrete planer for koncessionstildeling. Det skal bemærkes, at koncessionerne er i nøje overensstemmelse med de tidligere tiltrådte forslag. Et flertal på 3 mod 1 i forretningsudvalget og et flertal på 2 mod 1 i koncessionsudvalget tiltrådte den påtænkte koncessionstildeling. 1 medlem er repræsenteret i begge disse udvalg. Jeg skal senere vende tilbage til drøftelserne på Marienborg med landsrådets repræsentanter.

Den daværende regering tiltrådte i april 1974 det rådgivende koncessionsudvalgs forslag. Forslagene gik bl. a. ud på indkaldelse

i sommeren 1974 af ansøgninger på bestemte havområder og på de i forvejen af det offentlige fastsatte vilkår. På samme måde som det var fundet afgørende, at landsrådets tilslutning forelå, inden der indkaldtes ansøgninger, blev det fundet rigtigst, at også det i mineloven nævnte folketingsudvalg, der skal have de konkrete koncessioner forelagt, fik lejlighed til at tage stilling til materialet, allerede før der indkaldtes ansøgninger.

Forelæggelsen for folketingsudvalget skete i maj-juni måneder 1974, og der var klar tilslutning fra samtlige 9 partier i udvalget til vilkårene og til indkaldelsen af ansøgninger på de pågældende områder ud for vestkysten; også SF var repræsenteret i udvalget. Samtlige tingets medlemmer blev i et notat af 30. maj 1974 orienteret om de foreliggende forslag og planer, og der er ikke fra noget medlem modtaget kritiske kommentarer hertil, fra intet medlem.

Efter møderne med landsrådets repræsentanter den 8. og 9. marts d. å. blev de konkrete koncessioner forelagt folketingsudvalget på møderne den 13. og 19. marts d. å. 7 af 9 partier kunne i fortsættelse af tidligere vedtagelser tilslutte sig koncessionstildelingen. Kommunerne og SF kunne ikke give deres tilslutning. For SFs vedkommende må det konstateres, at der trods den tidligere og meget grundige og omhyggelige beslutningsproces er tale om en ny holdning.

Den koncessionstildeling, der forestår, omfatter koncessioner til 6 grupper af selskaber på tilsammen 46 blokke på hver ca. 400 km² på områder af soklen ud for Vestgrønland, i almindelighed i en afstand af mellem 100 km og 200 km fra kysten. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind på koncessionsvilkårene, de er jo velkendte på grundlag af det omdelte materiale til alle medlemmer i 1974; men jeg skal nøjes med at konstatere, at det ikke fra nogen side anfægtes, at der er tale om vilkår, som er meget fordelagtige for det offentlige.

Vilkårene går bl. a. ud på, at det offentlige, og det vil sige et dansk og et grønlandsk offentligt organ, ud over de økonomiske vilkår i øvrigt kan deltage med 50 pct. i ethvert udvindingsprojekt. Det bør understreges, at der ikke ved denne koncessionstildeling træffes beslutninger, der går ud over meddelelsen af de konkrete koncessioner.